

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1877, kl. 10 f. m.

Utlåtande, angående åtgärder till hästafvelns befrämjande.

Uti en inom Första Kammarén väckt och till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 21) har Herr Friherre *von Essen* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta:

att en bevillning till staten af 25 kronor skall utgå för hvarje hingst, som till afvel bevisligen användes mot betalning eller annan ersättning;

att för alla beskällare, hvilka kunna af statens prisbelöningsnämnder såsom afvelsdjur godkännas, äfvensom för alla den, hvilka af samma nämnder tillerkänts pris, skall till egaren utbetalas 25 kronor; samt

att till detta ändamål ett förslagsanslag af 33,000 kronor uppföres på 6:te hufvudtiteln under rubrik »till hästafvelns befrämjande», hvarjemte motionären hemställt:

att Riksdagen med underdånig anmälan härom ville hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete de reglementariska föreskrifter, som för tillämpningen blifva nödiga.

Denna motion, som i enlighet med § 47 Riksdagsordningen blifvit till Sammansatta Stats- och Bevillnings-Utskottets handläggning öfverlemnad, har Utskottet tagit i öfvervägande och dervid inhemtat att, sedan Kongl. Maj:t den 1 November 1872 förordnat, att ett i möjligaste måtto omfattande system för utdelande af prisbelöningar till uppmuntrande af den enskilda hingsthållningen, hästafveln och hästuppfödningen skulle, så snart ske kunde, införas med syftemål att dels för den enskilde underlätta anskaffandet och underhållandet af goda afvelsdjur, dels för allmänheten utmärka de prisbelönade hästarne såsom framstående och lämpliga

att till afvel användas, dels ock slutligen antyda, att de hästar, för hvilka någon belöning icke utdelades, vore till afvel mindre tjenliga än de prisbelönade, samt Riksdagen enligt dess underdåniga skrifvelse den 21 Maj 1873 uppå Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning beviljat en förhöjning i det dåvarande ordinarie anslaget till hästafvelns förbättrande med 35,000 kronor, att såsom reservationsanslag användas uteslutande till bestridande af dylika belöningar och deraf härflytande kostnader; så har Kongl. Maj:t med tillämpning af dessa grunder under den 20 Februari 1874 utfärdat ett reglemente för prisbelönande af hästar.

De nämnder, hvilka fått sig uppdraget att bedöma de hästar, som för täflan om pris uppvisas, hafva så nyligen börjat sin verksamhet, att man derom ännu icke hunnit förvärfva något tillförlitligt omdöme. Med afseende härå, och då den föreslagna bevillningen är för våra förhållanden ny och till äfventyrs komme att af vederbörande hingstegare anses snarare såsom ett slags böter än såsom bevillning, samt det är att befara, att genom införande af sådana bestämmelser, som de i motionen föreslagna, en allt för vidsträckt makt skulle tilläggas nämnderna, får Utskottet, som anser det med motionen åsyftade ändamål bäst befrämjas på upplysningens väg, hemställa,

att Friherre von Essens förevarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 4 Maj 1877.

På Sammansatta Utskottets vägnar:

ROB. MONTGOMERY CEDERHJELM.